

Niet aan den Minister van Binnenlandsche Zaken zij de beslissing omtrent de aanvragen om ontheffing van de vaccinatie overgelaten, maar aan de Kroon.

Van zelve volgt dan de beschikking eerst na het hooren van den Centralen gezondheidsraad of van de betrokken hoofd-inspecteurs van de volksgezondheid en wordt dus doende een mogelijke eenzijdige en partijdige beslissing voorkomen.

Bij de aanvraag moet worden overgelegd een plechtige verklaring, waarin de aanvrager verzekert, dat alleen gemoedsbezwaren en niets dan gemoedsbezwaren hem tot het doen der aanvraag hebben gedrongen.

Ook trede de opschorting van de verleende ontheffing niet eerst in werking, wanneer de pokken epidemisch voorkomen in een gemeente, maar onmiddellijk nadat een geval in een gemeente is aangegeven en houde pas op zes weken na den dag, waarop een geval is geconstateerd.

Wordt het ontwerp aldus gewijzigd, dan is tweeërlei waarborg gegeven:

1°. dat alleen de eerlijk bezwaarden van gemoed van de aangeboden gelegenheid tot ontheffing profijt trekken;

2°. dat de gevaren voor de volksgezondheid tot de kleinste afmetingen worden teruggebracht.

's-Gravenhage, 2 April 1903.

Dr. W. K. M. GÖTTE.

Naar mijn meening is het ontwerp van wet tot wijziging van Art. 17 der wet tot beteugeling der besmettelijke ziekten van een geneeskundig standpunt absoluut te veroordeelen. De volksgezondheid wordt, Dr. GÖTTE geeft dit toe, ernstig bedreigd door deze wet en de Regeering had daartoe niet mogen overgaan zonder de principieele zijde van de vraag in de een of andere richting opgelost te hebben.

Eerst daarna zou de Regeering recht hebben voorstellen tot wijziging van den bestaanden toestand te doen, die dan naarmate van die oplossing zou moeten bestaan of in het invoeren van directen vaccinatie-dwang, of in het geheel afschaffen van den nu bestaanden zijdelingschen dwang. Meent de Regeering daarentegen dat de geneeskundige zijde van het vraagstuk in deze niet den doorslag moet geven, dan kan zij ook nu reeds voorstellen doen den vaccinatie-dwang geheel te doen vervallen. Van geneeskundige zijde moet echter geen bemiddelings-voorstel gedaan worden. De geneeskundigen moeten volharden bij den eisch tot oplossing van de principieele vraag, zoolang men zich in deze quaestie van geneeskundige argumenten wil bedienen. Een bemiddelings-voorstel van geneeskundige zijde gedaan, zou de goede kans, die nu bestaat, dat dit wetsontwerp verworpen zal worden, slechts verminderen.

P. MUNTENDAM.

De ontworpen wijzigingen in Statuten en Reglementen der Maatschappij zijn verschenen en zullen den hoofdschotel voor de Algemeene Vergadering te Zwolle uitmaken, of eigenlijk den eenigen schotel, de rest zijn kleine hors-d'oeuvre.

Een woord van lof aan de Commissie der Redactie, voor de nauwgezetheid, waarmede alle artikelen overwogen zijn, waardoor beter dan vroeger Statuten en Reglement datgene bevatten, wat hun toekomt.

Toch is het niet enkel administratief werk, wat de Commissie geleverd heeft, niet enkel indeeling van de besluiten door de Algemeene Vergadering genomen: sommige gedeelten dragen een persoonlijk karakter, geen wonder waar de arbeid door eenige bekwame mannen met sterke persoonlijkheid verricht is.

Daardoor evenwel zal het ontwerp weder een punt van debat moeten uitmaken op de afdeelvingsvergaderingen en op de Algemeene Vergadering. Mij komt het wenschelijk voor eenige bezwaren vooraf mede te deelen ter bekorting der discussies.

Tegen de nieuwe Statuten zullen wel geen aanmerkingen komen. In het Reglement treft in Art. 1 de bepaling dat men van niet meer dan één afdeeling lid mag zijn. Of er tegen het vroegere multiple lidmaatschap bezwaren bestonden, is mij niet bekend; misschien vernemen wij die op de Algemeene Vergadering. Voordeelen waren er wel: toen ik met enkele anderen de Afdeeling Gooi- en Eemland oprichtte, bleven wij lid van de Amsterdamsche Afdeeling; mij dunkt dat de oprichting van kleine afdeelingen door de bepaling zal tegengehouden worden. Wel kan men dan als gast in de grootere afdeeling komen, maar het niet ontvangen van oproepingsbiljet en gedrukte notulen en het verplicht verdwijnen bij niet-wetenschappelijke besprekingen zijn nadeelen. Wie er de dubbele contributie voor over heeft, moest men niet uitsluiten.

Art. 3 geeft iets geheel nieuws. Het wordt nu mogelijk dat een candidaat het volgende briefje ontvangt:

Geachte Collega!

In onze vergadering zijn van de 40 aanwezige leden slechts 29 stemmen tegen U uitgebracht. Gij zijt dus als lid aangenomen.

Dat dit de vriendschappelijke verhoudingen, die wij in de afdeelingen zoo op prijs stellen, niet zou bevorderen, is evident. Waarom niet iedere afdeeling daarin vrij gelaten?

Art. 5 raakt de zooveel besproken bindende besluiten.

Volgens de letter van het artikel zal nu ook het bedrag der contributie aan de goedkeuring van het Hoofdbestuur onderworpen worden. Het zal wel niet de bedoeling zijn, maar dit dient toch wel uitdrukkelijk vermeld.

Die goedkeuring van het Hoofdbestuur is in het algemeen niet goed te keuren. Het Hoofdbestuur is volgens Art. 18 der wet en moet blijven uitvoerder der besluiten, geen voogd over de afdeelingen. Ook aangaande de vereischte meerderheid zou ik de afdeelingen volmaakt vrij willen laten.

Tegea voorgesteld Art. 13 is alreeds het bezwaar gemaakt van telkenjaar wisselend praesidiaat. Wil men, dat werkelijk van het Hoofdbestuur zedelijke kracht uitga, dan moet een Voorzitter zijn zetel langer kunnen behouden, en in den regel dat ook doen. De sectie-vergaderingen van Art. 42 kunnen bij wijze van proef gehouden worden. Waarom ze echter in het Reglement vastgelegd? De inrichting der vergadering is thans immers ook aan het Hoofdbestuur overgelaten.

Bij Art. 49 bis, ter, quater, quinter komt iets heel bedenkelijks. Bijna iedereen doet afstand van geldelijke voordeelen terwille niet alleen van het standsbelang doch om zijn eigen gevoel van waarde. Moet dat nu vergoed worden?

Wil het Hoofdbestuur subsidies geven aan iemand, die schrijft dat hij anders met een magnetiseur gaat werken? en dan wel een subsidie, *overkomende met het door hem te lijden nadeel*, als hij er van afziet?

Of zal men jonge collega's in staat willen stellen eenige jaren geduld te hebben voor zij op fatsoenlijke wijze aan den kost komen? Dan zullen dus de leden eener afdeeling met hun eigen geld ongezonde concurrentie aanmoedigen. Hoe ook bekeken, het artikel schijnt mij door en door verkeerd. Maar er is nog meer: het Hoofdbestuur beschikt over de gelden van het maatschappelijk fonds; terwijl dus elke bijdrage van *f* 10.— of *f* 25.— op de begrooting toegestaan moet worden, zal hier het Hoofdbestuur ongecontroleerd over honderden beschikken. Laten wij dan liever het Hoofdbestuur over alle uitgaven laten beslissen. De verhooging der contributie is ook, vooral voor kleine afdeelingen, niet onbedenklijk. Dr. C. J. VAILLANT maakte reeds zijn bezwaren kenbaar tegen verplichte bijdrage aan het Ondersteuningsfonds, sterker gelden zijn argumenten tegen het Maatschappelijk Fonds; bij het eerste weet men ten minste dat het goed geadminiistreerde weldadigheid betreft.

In het Nieuwe Hoofdstuk zien wij met genoegen, dat de afdeelingen vrij zullen zijn hun Bestuur tot Afdeelingsraad te proclameeren.

Art. 6 schijnt te exclusief; men zou de afdeeling over niets kunnen laten meespreken, tenzij een persoon het zoo erg gemaakt heeft, dat hij geschorst of ontslagen moet worden.

Art. 6bis opent de mogelijkheid dat iemand, die eenstemmig uit de afdeeling gebannen wordt, door het Hoofdbestuur gehandhaafd blijft. Mij dunkt de afdeelingen moeten souverain blijven in eigen kring. Door Art. 9 kan iemand toch lid der Maatschappij blijven.

De Algemeene Vergadering heeft eenmaal Gewestelijke Raden gewild, men dient er dus de proef mede te nemen. Toch zal men er voorzichtig mede moeten zijn. De geest in de meeste afdeelingen is goed: vriendschappelijk, wetenschappelijk, belangstellend. Elke instelling, die haar meeningen en uitspraken aan de afdeelingen zal willen opdringen, zal niet alleen op grooten tegenstand stuiten, maar het gevaar zal kunnen geboren worden, dat de leden liever een eigen vereeniging vormen met al de voordeelen aan een afdeeling verbonden, dan door het lidmaatschap der Maatschappij bloot te staan aan vernietiging hunner besluiten, finantiële offers zonder evenredig voordeel, misschien met economisch nadeel, en inmenging van buiten af in hun plaatselijke aangelegenheden.

Daarvoor behoeft ons de 54ste Algemeene Vergadering.
den Haag.

Dr. H. PH. BAUDET.